

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Lenky Oulíkové a Mgr. Miroslava Makajeva v právní věci

žalobců: a) V. K.,
b) L. K.,
oba bytem X,
oba zastoupeni Ing. Jiřím Blažkem, se sídlem Talichova 3, Brno,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
se sídlem Zborovská 11, Praha,

za účasti
osoby
zúčastněné

na řízení: **město Jesenice,** se sídlem Budějovická 303, Jesenice,
zastoupena advokátem Mgr. Martinem Žákem,
se sídlem Bozděchova 7, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2020, č. j. 075601/2020/KUSK,
sp. zn. SZ 064885/2020/KUSK ÚSŘ/So,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2020, č. j. 075601/2020/KUSK, sp. zn. SZ 064885/2020/KUSK ÚŘ/So, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit každému ze žalobců na náhradě nákladů řízení částku 4 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobci se žalobou, doručenou Krajskému soudu v Praze dne 13. 7. 2020, podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhají zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl jejich odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Jesenice (dále jen „stavební úřad“) ze dne 20. 2. 2020, č. j. MěÚJ/02236/2020/HaJ (dále jen „rozhodnutí stavebního úřadu“). Tímto rozhodnutím stavební úřad podle § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), a § 13 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 503/2006 Sb.“), schválil stavební záměr „Mateřská škola Jesenice - Osnice“ na pozemcích p. č. st. XA, p. č. XB, XC a XD v katastrálním území Osnice (dále jen „stavba“ či „mateřská škola“). Stavba obsahuje budovu mateřské školy včetně souvisejících úprav pozemku a přípojek na sítě technické infrastruktury.

Obsah žaloby

2. Žalobci uvedli, že jsou vlastníky rodinného domu na adrese X, jenž je v bezprostřední blízkosti stavby. Nevhodným řešením výstavby mateřské školy bude ohrožena statika jejich rodinného domu. Této otázce se stavebník, projektant ani žalovaný nikterak nevěnovali.
3. Žalobci namítli, že v dokumentaci ke stavbě nejsou uvedeny odstupy od sousedních nemovitých věcí, v čemž spatřují pochybení žalovaného.
4. Stejně tak žalobci vytkli, že dokumentace ke stavbě neobsahuje dopravní řešení spojené s výstavbou, ani po jejím skončení.
5. V dokumentaci nejsou řešeny ani negativní vlivy na pohodu bydlení. Z realizace stavby bude dle žalobců 1 200 m³ suti, která bude odvážena alespoň 2 měsíce (zhruba 240 vozidly). Těžké stroje produkují vysokou hlučnost a další imise (prach, výfukové plyny), které budou žalobci muset snášet nad míru přiměřenou místním poměrům alespoň 4 měsíce.
6. Žalobci vytkli žalovanému, že k aktuální projektové dokumentaci se po její změně (revizi) nevyjádřily dotčené orgány.
7. V poslední řadě žalobci namítli, že dokumentace nesplňuje jakostní parametry podle norem ČSN EN ISO 3098-0 a ČSN 013420.
8. K žalobě přiložili výtisk ortofotomapy, na který zakreslili rozměry ulice Š. a stupeň sevření odbočky z ulice Š., na čemž chtěli demonstrovat, že za daných okolností je sevření příliš ostré a pro vytočení nákladních automobilů nevhodné.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobci brojí proti bouracím pracím, které nejsou předmětem tohoto řízení (přičemž odkázal na spisový materiál stavebního úřadu vedený pod sp. zn. SÚ/090103/2019/HaJ). Při realizaci stavby budou naopak bourací práce značně omezeny. Bude sejmuta ornice, která bude uložena v mezideponii. V rámci samotných prací bude proveden výkop školního pavilonu v rozsahu cca 30 m³ a zemina bude neprodleně odvezena na skládku. Žalovaný tento žalobní bod považuje za neopodstatněný.
10. Dále uvedl, že odstupy od sousedních nemovitých věcí jsou u stavby v souladu s vyhláškou č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“). V koordinačním situačním výkresu jsou odstupy vyznačeny. Dále byly také provedeny potřebné průzkumy (geologický, hydrogeologický).
11. K dopravnímu napojení uvedl, že řešení vychází ze stávajícího stavu a zůstává beze změny. Poukázal na to, že staveništní doprava je vázána na obecnou úpravu provozu na komunikacích.
12. Ke změně dokumentace uvedl, že se týká pouze napojení objektu na vodovodní síť. Původně měla být stavba napojena z ulice Kalinové, po změně má být napojena z jižní strany z ulice Š.. Stavební úřad se tím však ve svém rozhodnutí zabýval. Uvedl, že došlo k prostorové změně řešení napojení stavby na vodovodní síť a dílčí úpravě zpevněných ploch areálu beze změny jejich rozsahu. Touto změnou podle něj nebyly dotčeny zájmy hájené dotčenými orgány.
13. Námitka nedodržení norem ČSN je obecná, žalobci neuvádějí, jaký vliv má tato skutečnost na jejich práva. Proto žalovaný nepovažoval za důvodné se k ní vyjadřovat. Závěrem navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

14. Osoba zúčastněná na řízení nejprve poukázala na to, že žalobci uplatnili v žalobě nové skutečnosti, ačkoliv dle konstantní judikatury mohou úspěšně uplatnit pouze námitky, které byly uplatněny již v rámci odvolacího řízení.
15. Dále uvedla, že žalobci v žalobě nereflexují, že odvoz sutí a části zeminy byl řešen souhlasem stavebního úřadu k odstranění stavby, který však není předmětem přezkumu v rámci nyní projednávané věci. Také při výpočtu množství sutí a zeminy ignorují, že část sutí a zeminy má být využita na vlastním pozemku u stavby pro zásypy. Žalobci *de facto* požadují omezení užívání komunikace, což však není možné v tomto správním řízení. Práva žalobců přitom nejsou dotčena, neboť dle § 152 stavebního zákona je stavebník povinen dbát na řádnou přípravu a provádění stavby. Z toho tedy plyne, že je plně na stavebníkovi, aby prováděním stavby neohrožoval sousední objekty. Nadto tvrzené riziko týkající se narušení statiky domu žalobců je *novum*, a nemělo by se tedy k němu přihlížet. Hodnocení statického zatížení by mělo být založeno na odborném posudku autorizované osoby, nikoliv na domněnkách žalobců. Dále uvedla, že odstupy stavby od sousedních nemovitých věcí jsou uvedeny v dokumentaci v části C, žalobní bod tedy není pravdivý. V části D dokumentace je pak řešeno napojení stavby na stávající dopravní síť, ani tento žalobní bod se proto nezakládá na pravdě. Poukázala také na to, že stavební úřad se obracením vozidel nemusel zabývat s ohledem na to, že vlastní pozemek stavby je dostatečně prostorný, aby se nákladní automobil otočil na něm. Nad rámec toho podotkla, že v ulici Š. dochází k obracení nákladních vozidel pro účely sběru smíšeného odpadu, které svými rozměry odpovídají vozům se stavebním odpadem.

16. Sousedské imise dle § 1013 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, nemohou být podle osoby zúčastněné na řízení předmětem tohoto řízení, přičemž i v tomto případě se jedná o novou skutečnost, k níž není možné přihlížet. Dále uvedla, že přestože došlo k úpravě dokumentace, úpravami nebyla nikterak dotčena předešlá vyjádření, a nebylo tedy třeba žádat o nová vyjádření. Na námitku nedodržení norem ČSN nemůže s ohledem na obecnost žalobního bodu kvalifikovaně reagovat. K předloženému snímku z ortofotomapy uvedla, že měření na něm zaznamenané je nepřesné a zavádějící. Bez ohledu na uvedené se však opětovně jedná o novotu, která není přípustná. Závěrem navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Replika žalobců a další vyjádření a doplnění

17. Žalobci v replice ze dne 16. 11. 2020 nejprve uvedli, že došlo k porušení § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), tím, že je stavební úřad neustavil za účastníky v demoličním řízení.
18. Dále v části nazvané „Žalobní body“ uvedli, že při započtení všech ploch spojených s realizací stavby je zastavěná plocha třikrát větší než stávající školka. Při odstranění stávající školky vznikne 1 600 t sutí a dalšího odpadu. K vyvezení tohoto množství bude nutných 229 velkých nákladních vozidel. Objem demolice bude ve skutečnosti větší, než uvedl investor (stavebník).
19. Žalobci považují projektovou dokumentaci za vadnou, neboť neřeší stavební záměr stavebníka komplexně. Navrhli proto přepracování příslušných částí dokumentace. Doplnili, že žádná obecná úprava pro staveništní dopravu neexistuje. Správní orgány taktéž neuvedly kategorii a třídu komunikace.
20. Žalobci se dále neztotožňují s tvrzením žalovaného v otázce prostorové změny řešení napojení stavby na vodovodní síť a plynovod. Podle žalobců představuje změna zásah do ulice Š., přepracovaná dokumentace (revize) nebyla odsouhlasena. Změna v napojení komunikace je zřejmá z předložené fotodokumentace, ortofotomapy a situačního výkresu. Svá tvrzení žalovaný zpochybnil alespoň přiznáním, že původní dokumentace z července 2019 ještě dne 16. 10. 2019 řešila napojení vodovodní sítě z ulice Kalinové, v revizi je řešena z ulice Š., v důsledku napojení se zasáhne do pozemku mimo školku, tj. v rámci ulice Š. v bližší vzdálenosti jak 2 m od hranice pozemku žalobců. Obdobný rozdíl je v napojení plynové přípojky z plynovodního řádu. O napojení elektřiny není uvedena žádná zmínka, ačkoliv betonový sloup a zděný rozvaděč bude nezbytné přeložit (není uvedeno kam) a napojení elektřiny se žalobci nebylo vůbec projednáno. Vyjádření dotčených orgánů a účastníků řízení se vztahuje k původní dokumentaci, nikoliv k její revizi. Stanoviska a závazná stanoviska tedy nejsou platná. Žalobci proto navrhli, aby soud uložil investorovi (stavebníkovi) předložení stanovisek k revidované dokumentaci. Původní dokumentace byla vypracována v červenci 2019. Doplněná dokumentace ke dni 14. 1. 2020 není označena jako revize. Všichni účastníci se neseznámili s upravenou dokumentací (není zřejmé, že jde o revizi původní dokumentace).
21. Dále poukázali na to, že koordinální výkres neobsahuje odstupy od okolních nemovitých věcí, protože nejsou splněny podmínky vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 499/2006 Sb.“). Odstupové vzdálenosti staveb neodpovídají požadavkům stanoveným v právních předpisech, protože štitová zeď povolované stavby je vyšší jak 8,25 m. Odstup od domu žalobců je 7,8 m, takže požadovaná odstupová vzdálenost není splněna.

22. Žalobci také brojili proti snížení hlavy stávající studny o 3 m na úroveň podlahy 1. podlaží nové stavby. Parkoviště je totiž navrženo 3 m od studny. Řešení považují žalobci za nepřijatelné [viz § 24 odst. 2 písm. d) vyhlášky č. 501/2006 Sb.]. Požadují přepracovat návrh parkovacích stání.
23. Tyto nedostatky budou mít značný vliv na postavení a práva žalobců. Otáčení vozidel v ulici Š. je nereálné a způsobí škody na základech rodinného domu žalobců. Doprava také není vyhovující z důvodu nedostatečného vjezdu a výjezdu do stavby (silnice je zde pouze 2,6 m široká, bez chodníků a bezpečnostních odstupů). V podstatě však nelze rozšířit silnici z důvodu biokoridoru při vodním toku Botič. Šířka ulice nikdy nebyla zanesena do dokumentace.
24. Závěrem opětovně poukázali na to, že správní orgány se nezabývaly vlivem realizace stavby na statiku jejich domu. Pohoda užívání nemovitých věcí bude narušena průjezdem nákladních vozidel při realizaci nové stavby. Tuto skutečnost žalovaný úmyslně opomněl. Při předpokládaném denním průjezdu 10 vozidel bude zatěžována psychika žalobců minimálně po dobu 137 dnů. Všechny průjezdy dynamickými nárazy naruší základy sklepů.
25. Žalobci k replice přiložili kopii katastrální mapy, v níž barevně vyznačili své nemovité věci a pozemky, na nichž má stát stavba, fotografii ulice Š. (pohled od jejich domu), do níž zaznamenali svá měření šířky všech ulic a stupňů, fotografii pozemků, na nichž má stát stavba (roh těchto pozemků nejbližší k jejich domu), část dokumentace (legendu a výkres C2) a 12 fotografií okolí stavby, na nichž zejména poukazují na nedostatečnou šířku silnic v okolí stavby a blízkost stavby a jejich nemovitých věcí.
26. Dne 11. 2. 2021 žalobci doručili soudu podání ze dne 10. 2. 2021 označené jako „Stanovisko žalobců“ k vyjádření osoby zúčastněné na řízení. V něm uvedli, že nepožadují zrušení výstavby mateřské školy, nýbrž požadují přepracování problematických částí dokumentace. Taktéž podle nich není přípustné, aby byl z projednávání odstranění stavby vyloučen přímý soused. Tímto postupem jim bylo upřeno právo na spravedlivou soudní ochranu. Následně opětovně poukázali na nesplnění technických podmínek pro napojení inženýrských sítí (dodávka vody proti skutečné spotřebě). Také poukázali na to, že ulice Š. má být rekonstruována, avšak žalobci nebyli přibráni do řízení, v němž má být tato rekonstrukce projednána. V rámci rekonstrukce také není počítáno s chodníky. Opětovně poukázali na negativní vlivy na statiku jejich domu, na které upozornili již při ústním jednání, a chybějící uvedení odstupů od hranic cizích pozemků. Dokumentace dále neřeší ani odstranění elektrického betonového sloupu na pozemní komunikaci.
27. K tomu se vyjádřila osoba zúčastněná na řízení. Upozornila, že předmětem tohoto řízení není demolice původní školky. Rozdělení do dvou řízení není účelovým jednáním správních orgánů, které má zabránit žalobcům v uplatnění jejich práv, nýbrž zákonem předvídaný postup. O odstranění stávající školky rozhodl stavební úřad rozhodnutím ze dne 16. 9. 2019, č. j. MěÚJ/11519/2019/HaJ, tak, že udělil souhlas s odstraněním. Proti tomu podali žalobci podnět k přezkumnému řízení, avšak žalovaný neshledal důvody k jeho vedení. Proti tomu žalobci nebrojili žalobou. Poukázala též na to, že žalobci nad rámec žalobních bodů uplatnili v replice nové výhrady k dokumentaci. Tyto námitky měli však uplatnit již v odvolacím řízení, nikoliv až před soudem. Co se týče dalších námitek, odkázala na své dřívější vyjádření.

28. Žalobci následně dne 21. 4. 2021 doručili soudu dokument označený „Účelové jednání stavebníka MŠ Osnice“. V něm zmínili již uvedené skutečnosti týkající se demolice sloupu elektrického vedení. Dále uvedli, že dokumentace postrádá stavební objekty (např. studnu), čímž stavebník porušil § 152 odst. 1 stavebního zákona. Autorizovaný projektant pak nesplnil § 159 stavebního zákona. Opětovně také poukázali na to, že s nimi stavební úřad nejedná při řízení týkajícím se rekonstrukce ulice Š.. Také uvedli, že řízení týkající se stavby mateřské školy bylo účelově rozděleno do 3 řízení, aby se omezily námitky žalobců. Následně zopakovali již uplatněné žalobní body.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

29. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobami k tomu oprávněnými, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
30. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl soud povinen přihlédnout i bez námítky, neshledal.
31. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 76 odst. 1 s. ř. s. bez jednání.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

32. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti relevantní pro rozhodnutí ve věci:
Součástí spisu je žádost o vydání společného povolení ve společném řízení na stavbu „*Mateřská škola pro 84 dětí, Školní čp. 49, Jesenice - Osnice, novostavba*“ (viz dříve jako „stavba“ či „mateřská škola“). Žádost byla doručena stavebnímu úřadu dne 16. 10. 2019. Stavba má být umístěna na pozemcích p. č. st. XA, XB, XC a XD, to vše v katastrálním území Osnice. Jako stavebník bylo označeno město Jesenice (osoba zúčastněná na řízení). Osoba zúčastněná na řízení byla zastoupena společností Straet Architects s.r.o. (dále jen „projektant“). Jedná se o novou stavbu, dvoupodlažní objekt s plochou vegetační střechou, půdorysnými rozměry 41,35 x 13 m, zastavěnou plochou 537,55 m² a kapacitou 3 tříd pro celkem 84 žáků. Součástí stavby byly chodníky pro pěší, pojízdné plochy a parkovací stání, opěrné zídky a oplocení, přípojky vodovodu, splaškové kanalizace, plynovodu a rozvodu NN, dešťová kanalizace, vsakovací objekt a sadové úpravy. Přílohou žádosti byla dokumentace pro vydání společného povolení (dále jen „dokumentace“).
33. Součástí žádosti byla závazná stanoviska: 1) závazné stanovisko Městského úřadu Černošice, jakožto orgánu územního plánování, ze dne 28. 8. 2019, č. j. MUCE 54974/2019 OUP, podle nějž je stavební záměr (umístění mateřské školy, přípojek inženýrských sítí, parkovacích stání, oplocení venkovních herních prvků a přilehlých zpevněných ploch) přípustný; 2) souhlasné závazné stanovisko dotčených orgánů v oblasti životního prostředí – Městského úřadu Černošice – ze dne 2. 9. 2019, č. j. MUCE 55793/2019/OŽP/Hru; 3) souhlasné závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Středočeského kraje ze dne 1. 10. 2019, č. j. KHSSC 47700/2019; 4) souhlasné závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje ze dne 26. 9. 2019, ev. č. PZ - 416 - 2/2019/PD. Předloženo bylo též stanovisko organizace NIPI, Bezbariérové prostředí o.p.s., ze dne 14. 9. 2019, zn. 110190364, informace společnosti 1. SčV, a. s., ze dne 29. 5. 2019, zn. 1SCVZAD5635, o existenci inženýrských sítí provozovaných touto

společností spolu s mapkou situace zájmového území, a vyjádření společností CETIN, T-Mobile a Vodafone.

34. Přílohou žádosti je taktéž vyjádření společnosti 1. SČV, a. s., ze dne 16. 9. 2019, č. j. 315/19-k, k projektové dokumentaci vodovodní a kanalizační přípojky dle dokumentace z července 2019, podle něž uvedená společnost nemá k předložené dokumentaci připomínky, budou-li dodrženy stanovené podmínky pro provedení stavby. Každá změna dokumentace musí být neodkladně projednána a bude k ní vydáno nové písemné vyjádření. Podle podmínek lze zahájit vypouštění odpadních vod až po navýšení kapacity ČOV Osnice.
35. Dne 21. 10. 2019 vyzval stavební úřad stavebníka (projektanta) k doplnění žádosti.
36. Projektant dne 14. 1. 2020 doplnil spis o stanovisko společnosti 1. SČV, a. s., k přípojce vodovodu včetně umístění vodoměrné šachty na pozemcích osoby zúčastněné na řízení, revidovanou část dokumentace s vyznačenými změnami tras přípojek na pozemcích osoby zúčastněné na řízení a s vyznačenými úpravami zpevněných ploch (jižně od stavby) a žádost o přeložku zařízení distribuční soustavy společnosti ČEZ Distribuce, a. s.
37. Dne 18. 2. 2020 proběhlo ústní jednání ve věci. Účastníci řízení byli nejprve seznámeni s dokumentací k záměru. Jednání se zúčastnil žalobce a) a zástupkyně obou žalobců, která vznesla požadavek, aby parkovací místa v ulici Š. byla určena pro zaměstnance mateřské školy a zbytek parkovacích míst nechť je určen pro návštěvníky mateřské školy z důvodu nevyhovující komunikace. Další účastníci uplatnili přesně opačnou námitku (tj. aby byla takto určena k užívání parkovací místa v ulici Kalinové). Zástupkyně žalobců dále navrhl, aby odvoz sutí z demolice byl realizován ulicí Kalinovou z důvodu statického zatížení domů v ulici Š.. Žalobce a) i zástupkyně žalobců podepsali protokol o ústním jednání bez připomínek.
38. Stavební úřad rozhodnutím ze dne 20. 2. 2020, č. j. MěÚJ/02236/2020/Haj, schválil podle § 94p odst. 1 stavebního zákona a § 13a vyhlášky č. 503/2006 Sb. stavební záměr na stavbu mateřské školy, která se skládá z mateřské školy, souvisejících úprav pozemku a přípojek na síť technické infrastruktury. Dále stanovil podmínky pro umístění stavby a podmínky pro provedení stavby. Stavební úřad se v odůvodnění svého rozhodnutí zabýval vznesenou námitkou týkající se nedostatečné kapacity čistírny odpadních vod, k čemuž odkázal na podmínku č. 24 svého rozhodnutí, v níž je stanoveno, že stavba může být užívána až po navýšení kapacity čistírny odpadních vod. Doplnil, že z jeho úřední činnosti mu je známo, že intenzifikace čistírny odpadních vod byla povolena, realizována a připravuje se zahájení jejího zkušebního provozu. Dále se vyjádřil ke změně dokumentace. Podle prvotní dokumentace přiložené k žádosti stavebníka měla být stavba napojena na vodovodní řad z ulice Kalinové. V lednu 2020 projektant předložil upravenou dokumentaci (tj. revizi z prosince 2019), podle níž by mělo být napojení z ulice Š.. Přestože revidovaná souhrnná technická zpráva na str. 45 obsahuje popis trasy přípojky z ulice Kalinové, jedná se podle stavebního úřadu o pouhou písařskou chybu, čemuž nasvědčuje i průvodní popis, v němž je jednoznačně deklarováno přeložení přípojky. Nadto byl popis stavby představen na ústním jednání. S ohledem na zmíněnou písařskou chybu zahrnul stavební úřad do podmínek rozhodnutí podmínku č. 8, kterou stanovil trasu přípojky. K námitkám žalobců nejprve uvedl, že způsob provádění demolice stávající školky není předmětem tohoto řízení. Dále se zabýval námitkou týkající se parkovacích míst. Uvedl, že požadavky jednotlivých účastníků řízení jsou v tomto ohledu protichůdné. Počet míst pro krátkodobá

stání je na obou stranách stavby vyrovnaný (čtyři a pět). Nižší počet krátkodobých stání v ulici Kalinové kompenzuje šest stání dlouhodobých, která v ulici Š. nejsou. Stavební úřad proto situaci považuje za vyrovnanou.

39. Proti rozhodnutí stavebního úřadu podali žalobci odvolání. Uvedli, že záměr nebyl projednán s vlastníky sousedních nemovitých věcí. Záměr nesplňuje podmínky vypouštění odpadních vod (kapacita čistírny odpadních vod je omezená). Dále žalobci poukázali na otázku dostatečné kapacity pitné vody. Napojení na vodovodní síť ze strany ulice Š. je dle žalobců nejméně vhodné řešení a navrhli napojení z ulice Kalinové. Vyjádřili také nesouhlas s odvozem suti po ulici Š. při výkopových pracích pro vodovodní připojení. Poukázali na rozpor mezi výkresovou a textovou částí dokumentace. Ve vyjádření ze dne 16. 4. 2020 dále uvedli, že stavebník nedefinoval kategorii a třídu komunikace v ulici Š., nelze tedy posoudit, zda bude možné umístit zde jízdní pruhy a parkovací stání, dopravní řešení nesplňuje kritéria zákona č. 13/1997 Sb., vyhlášky č. 104/1997 Sb. a stavebního zákona. Žalobci také tvrdí, že vjezd na plánované parkoviště v ulici Š. je problematický (vyžaduje otočení vozidla o 180° i více, se zaparkováním se blíží 275°). Závěrem požádali o přepracování dané části dokumentace tak, aby byla souladná s ČSN 73 61 10. Další doplnění odvolání je obsaženo v podání ze dne 1. 6. 2020.
40. K odvolání se vyjádřil projektant. Uvedl, že záměr je v souladu s platným územním plánem, technickými podmínkami výstavby a hygienickými předpisy. Dále uvedl, že parkovací místa jsou navržena v souladu s technickými požadavky výstavby. Poukázal na to, že ulice Š. je majetkem obce a pozemní komunikace je v její správě, jde o veřejnou komunikaci určenou pro obousměrnou dopravu bez jakýchkoliv omezení. Dále poukázal na to, že stavební povolení je podmíněno zprovozněním zkapacitněné čistírny odpadních vod a stavebník tuto podmínku musí respektovat. Dostatečná kapacita pitné vody se posuzuje na základě normového výpočtu projektanta a vyžaduje se posouzení správce, v tomto případě SČVaK. Zpochybňování stanoviska dotčeného správce je dle projektanta neopodstatněné. Řešení napojení vodovodu je zakresleno z ulice Š.. Původně sice bylo zamýšleno z ulice Kalinové, nicméně nebyl dán souhlas vlastníka komunikace k zásahu do ní. Profil ulice Š. je dle projektanta dostatečný, nadto doba provádění prací je minimální (2 – 3 dny). Dále uvedl, že odvoz suti není předmětem tohoto řízení. Každopádně je její odvoz v menších kontejnerech proveditelný, a pokud žalovaný shledá tuto námitku důvodnou, lze tuto podmínku zahrnout do stavebního povolení.
41. Žalovaný rozhodl o odvolání žalobců rozhodnutím ze dne 18. 6. 2020 tak, že ho zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. K nedostatečné kapacitě čistírny odpadních vod uvedl, že k žádosti stavebníka bylo doloženo kladné vyjádření provozovatele kanalizační sítě s podmínkou, která se promítla v podmínce č. 24 rozhodnutí stavebního úřadu. Žalovaný k tomu dále uvedl, že stavební úřad může v rámci stanovených podmínek společného povolení vázat otázku způsobilosti stavby k užívání na existenci dokončených a k užívání povolených staveb, které užívání podmiňují, v případech, kdy je stavebník schopen tyto podmínky splnit. To je v daném případě splněno.
42. Co se týče napojení na vodovod, žalovaný uvedl, že bylo doloženo vyjádření provozovatele vodovodní sítě, v němž nebyla uvedena žádná omezení a podle nějž je napojení možné. Námitka je tedy neopodstatněná a v citovaném vyjádření je v bodě 8 uvedeno maximální množství vody pro stavbu včetně potřeby vody v bytech. K otázce nevhodnosti napojení stavby na vodovodní síť z ulice Š. uvedl, že stavební úřad posuzuje žádost stavebníka ve smyslu veřejnoprávním, návrh je v jeho dispozici. Proto nepovažuje

tuto námitku za relevantní. Podle žalovaného není jasné, jak tato skutečnost zasahuje do vlastnického práva žalobců. K rozporu mezi výkresovou a textovou částí dokumentace uvedl, že se k ní vyjádřil již stavební úřad na str. 5 svého rozhodnutí tak, že dokumentace z července 2019, doložená společně s žádostí dne 16. 10. 2019, řešila napojení objektu na vodovodní řad z ulice Kalinové, ovšem dne 14. 1. 2020 žadatel stavebnímu úřadu předložil upravenou dokumentaci (označenou datem revize z prosince 2019), která řeší napojení objektu na vodovodní síť z ulice Š.. Tuto skutečnost zohledňuje jak revidovaná výkresová část (koordinační situace), tak z části revidovaná textová část (technická zpráva na straně 9). Revidovaná souhrnná technická zpráva na straně 45 skutečně stále obsahuje popis trasy přípojky ze severní strany z ulice Kalinové. Stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí konstatoval, že popis realizace přípojky z ulice Kalinové uvedený na straně 45 revidované souhrnné technické zprávy je pouhou písařskou chybou, přičemž o této skutečnosti svědčí i průvodní dopis k doplnění nového řešení ze dne 14. 1. 2020, který jednoznačně deklaruje doložení „*situace s vyznačením změny trasy přípojky na pozemcích města (vyloučen soukromý vlastník)*“. Pro vyloučení jakýchkoliv pochybností, nad rámec vypořádání námítky, stavební úřad jednoznačně stanovil trasu napojení na vodovodní síť z jižní strany z ulice Š. podmínkou č. 8 výrokové části rozhodnutí. Odůvodnění stavebního úřadu považuje žalovaný za dostatečné. Je zřejmé, že žalobci napadají dílčí nedostatky dokumentace, ačkoli tyto otázky nemají žádný vliv na jejich právní sféru.

43. Co se týče řešení umístění 5 parkovacích stání, ta jsou navržena na pozemku stavebníka v rámci vnitroareálové komunikace (na zpevněné ploše), která se teprve následně napojuje na místní komunikaci. Řešení vychází ze stávajícího stavu, napojení areálu zůstává beze změny. Potřebný počet parkovacích míst je navržen na pozemku stavby. Všechny změny byly předmětem ústního jednání, jehož se žalobci účastnili, v tomto kontextu tedy žalovaný neshledal žádné pochybení v postupu stavebního úřadu. Také se vyjádřil k odstupovým vzdálenostem, které stavební úřad ve výroku svého rozhodnutí jednoznačně popsal, posoudil, že navržená stavba je v souladu s požadavky na odstupové vzdálenosti od okolních objektů stanovenými vyhláškou č. 501/2006 Sb. Žalovaný tedy ani v tomto ohledu neshledal žádné pochybení.
44. K otázce nesouladu stanovisek dotčených orgánů s „novou“ dokumentací se rovněž vyjádřil stavební úřad v odůvodnění svého rozhodnutí. Uvedl, že předmětem úpravy dokumentace byla prostorová změna řešení napojení objektu na vodovodní síť a dílčí úpravy zpevněných ploch v areálu beze změny jejich rozsahu. Se závěrem, že zájmy hájené dotčenými orgány nebyly předloženou změnou dotčeny, se žalovaný ztotožnil. Žalobci taktéž v odvolání vyjádřili názor, že stavba je nevhodně umístěna. K tomu žalovaný uvedl, že soulad s územněplánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování podle § 96b stavebního zákona byl posouzen orgánem územního plánování, jenž dne 28. 8. 2019 vydal souhlasné závazné stanovisko. Co se týče napojení objektu, stavba bude napojena na stávající přípojku plynu domovními rozvody v oplocení na východní straně pozemku p. č. XC, na elektrickou energii bude napojena ze stávajícího sloupu nadzemního vedení na pozemku p. č. XD, na tento sloup bude umístěna pojistková skříň a z ní bude napojeno podzemní kabelové vedení k připojení objektu. Jedná se o pozemky ve vlastnictví stavebníka. Také pozemní komunikace jsou podle žalovaného zakresleny v souladu se současným stavem území. Nesoulad tedy neshledal.

Posouzení žalobních bodů

45. Soud považuje za účelné již úvodem zmínit, že žalobci přednesli ve svých písemných podáních učiněných v soudním řízení velké množství tvrzení, z nichž ovšem některá jen stěží naplňovala požadavky kladené na formulaci žalobních bodů a z jiných nebylo zřejmé, jakým způsobem zasahují do jejich právní sféry.
46. Soud tedy nejprve zdůrazňuje, že meze soudního přezkumu jsou dány žalobními body, což souvisí s uplatněním dispoziční zásady ve správním soudnictví. Esenciální náležitostí žaloby proti rozhodnutí správního orgánu jsou dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Za žalobní bod je nutno považovat každé vyjádření žalobce, z něhož byť i jen v nejhrubších obrysech lze dovodit, že napadené správní rozhodnutí z určitého důvodu považuje za nezákonné. Jinými slovy, náležitost žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí (viz rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 – 78). Ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. žalobci ukládá povinnost uvést v žalobě konkrétní skutková tvrzení a právní argumentaci, přičemž výrazem „konkrétní“ je myšleno ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizované. Ke skutkovým tvrzením rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58, blíže vysvětlil, že nemohou být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, nýbrž musí se jednat o zcela jasně individualizovaný, a tedy od jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelný popis. Konkretizace faktů dostatečně substancovanými žalobními body je důležitá nejen z hlediska soudu pro vytyčení mezí, v nichž se soud může a má v souladu s dispoziční zásadou pohybovat, ale má význam i pro žalovaného, aby mohl v souladu se zásadou rovnosti účastníků řízení náležitě využít možnosti procesní obrany. Žalobce je tedy povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti.
47. Z výše uvedeného plyne, že žalobce musí uvést, jaké aspekty dějů či okolností uvedené v rámci skutkových tvrzení považuje za základ jím tvrzené nezákonnosti. Obsah a kvalita žaloby v podstatě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (k tomu srov. např. rozsudky NSS ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004 – 54, či ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012 – 42). Jestliže žalobce v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázal na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, lze na tyto obecné námitky reagovat rovněž pouze v obecné rovině. Není totiž úkolem soudu, aby nahrazoval činnost žalobce při formulaci žalobních námitek a sám je dotvářel. Tímto postupem by byla popřena rovnost stran v řízení před soudem a žalovanému správnímu orgánu by byla odňata možnost efektivně hájit své rozhodnutí.
48. Dále je třeba uvést, že soud se může věcně zabývat pouze těmi žalobními body, které souvisí s věcnou legitimací žalobců v daném řízení. Rozsah věcné legitimace žalobců je třeba analyzovat ve spojení s jejich účastenstvím ve společném územním a stavebním řízení. Ve správním řízení je věcná legitimace vlastníků sousedních nemovitých věcí založena dotčením jejich vlastnického (resp. jiného věcného) práva k těmto sousedním nemovitým věcem. Tato skutečnost jim ostatně zakládá účastenství ve společném územním

a stavebním řízení [§ 94k písm. e) stavebního zákona]. Tím je předurčen rozsah námitek, které jsou vlastníci sousedních nemovitých věcí oprávněni uplatnit ve společném řízení (§ 94n odst. 3 věta první a čtvrtá stavebního zákona). Ve stejném rozsahu pak náleží vlastníkůům sousedních nemovitých věcí jakožto žalobcům aktivní věcná legitimace v soudním řízení. Vlastníci sousedních nemovitých věcí jsou proto oprávněni napadnout společné povolení pouze takovými námitkami, které souvisí s ochranou jejich vlastnického (popř. jiného věcného) práva k nemovitým věcem. Naopak jim nepřísluší námitky, jejichž prostřednictvím by se dovolávali ochrany práv třetích osob, popř. respektování veřejného zájmu, aniž by tento aspekt jakkoliv přímo souvisel s ochranou jejich vlastnického práva (typicky skrze institut soukromoprávních námitek, např. v rámci kategorie pohody bydlení, resp. kvality prostředí). Pokud by se soud věcně zabýval námitkami žalobců, které nesouvisí s ochranou jejich vlastnického práva k nemovitým věcem, dostal by žalobce z pozice osoby namítající zkrácení vlastního veřejného subjektivního práva do pozice dohlážitela zákonnosti postupu a rozhodnutí správních orgánů. Takové postavení ovšem žalobcům v dané věci nenáleží. Rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005 – 86, dovodil: „Soudní řád správní je svojí povahou ‚obrannou‘ normou. Není normou ‚kontrolní‘, která by umožňovala komukoliv iniciovat, prostřednictvím podání žaloby ve správním soudnictví, kontrolu jakéhokoli úkonu veřejné správy. Má pouze zajistit poskytování právní ochrany v případech, kdy veřejná správa vstupuje do právní sféry fyzických nebo právnických osob. Hraničním kritériem pro žalobní legitimaci je právě tvrzený zásah do veřejných subjektivních práv. Nikoliv veškerá činnost (případně veškeré pochybení) veřejné správy je podrobena soudní kontrole ze strany fyzických a právnických osob, ale pouze ta, kdy činnost správy přesáhne do jejich veřejných subjektivních práv.“

49. V daném případě je nepochybné, že žalobcům náleží věcná legitimace v daném sporu, ovšem rozsah toho, co jsou oprávněni v soudním řízení namítat, je determinován jejich postavením ve spojeném územním a stavebním řízení, tj. důvodem jejich účastenství, resp. tím, jaká jejich veřejná subjektivní práva mohla být vydáním napadeného rozhodnutí dotčena (viz rozsudky NSS ze dne 11. 4. 2014, č. j. 5 As 82/2013 – 56, a ze dne 7. 3. 2018, č. j. 6 As 419/2017 – 28). Věcná legitimace žalobců je omezena na ty námitky, které se týkají umožnění účinné ochrany vlastnického práva (viz rozsudek NSS ze dne 16. 8. 2017, č. j. 7 As 114/2017 – 92).
50. Dále je třeba zmínit, že žalobní body lze v soudním řízení správním uplatnit pouze ve lhůtě pro podání žaloby, která činí 2 měsíce od doručení napadeného rozhodnutí, k později uplatněným žalobními body se nepřihlíží (§ 71 odst. 2 s. ř. s.). Soud se proto mohl zabývat pouze žalobními body vymezenými v žalobě ze dne 13. 7. 2020. K tvrzením uvedeným v navazujících podáních ze dne 16. 11. 2020, 10. 2. 2021 a 21. 4. 2021 mohl soud přihlídnout jen v tom rozsahu, v němž rozvíjela žalobní body uplatněné v žalobě. K novým žalobními body uvedeným v těchto navazujících podáních žalobců ovšem přihlídnout nemohl.
51. Předmětem přezkumu v nyní projednávané věci je rozhodnutí o umístění stavby mateřské školy spojené se stavebním povolením (tzv. společné povolení) na tuto stavbu. Soud se proto nemohl zabývat námitkami žalobců, jimiž zpochybňují zákonnost souhlasu stavebního úřadu ze dne 6. 9. 2019 s odstraněním stavby, postup stavebního úřadu ve věci souhlasu s odstraněním stavby a správnost a úplnost dokumentace bouracích prací. Ani tvrzení žalobců, že stavební úřad s nimi v rozporu s § 27 správního řádu nejednal jako s účastníky řízení o odstranění stavby, nemůže mít za následek, že by se soud mohl

v souvislosti s posuzováním zákonnosti společného povolení zabývat zákonností jiného procesního postupu stavebního úřadu, jenž vyústil v samostatně soudně přezkoumatelný správní akt (souhlas s odstraněním stavby není z hlediska předmětu nyní projednávané věci podkladovým aktem ve smyslu § 75 odst. 2 věty druhé s. ř. s.). Stejně tak se soud nemohl v tomto řízení zabývat ani námitkami proti záměru spočívajícímu v rekonstrukci pozemní komunikace navazující na ulici Š., neboť tento záměr není předmětem napadeného rozhodnutí, resp. jemu předcházejícího rozhodnutí stavebního úřadu.

52. Žalobci v první řadě namítli, že nová stavba mateřské školy má být osazena do terénu jiným způsobem než odstraňovaná stavba, celé její první nadzemní podlaží bude osazeno do výkopu. Bude zapotřebí odstranit 1 587,84 m³ zeminy, kterou bude nutno odvézt 226,8 vozidly naloženými materiálem o objemu cca 7 m³ (tj. 15 – 17 t nákladu). Toto zatížení bude staticky a dynamickými rázy negativně působit na jejich rodinný dům, jehož základy jsou z kamene, a dům popraská, přičemž může dojít ke zborcení zdí sklepů. Tomu nevěnovali investor, projektant ani žalovaný žádnou pozornost.
53. K tomu soud uvádí, že je třeba odlišovat odvoz suti, která bude vznikat při odstraňování stávající stavby mateřské školy, od odvozu zeminy, která bude odstraněna v rámci realizace nové stavby dle společného povolení. Zatímco potenciální následky odstraňování stavby nesouvisí s předmětem nyní projednávané věci, jinak tomu je v případě potenciálních následků přímo spojených se stavební činností podle napadeného rozhodnutí, jejíž součástí je odvoz zeminy a dovoz stavebního materiálu. Žalobci poukázali na problémy se statikou jejich domu (a dalších domů v ulici Š.) již ve svých námitkách, a to v souvislosti s odvozem suti. Stavební úřad k tomu ve svém rozhodnutí uvedl, že odvoz suti není předmětem společného povolení, v čemž mu lze přisvědčit, nicméně prostřednictvím námítky se do jeho dispozice dostala informace o tom, že by těžká doprava rozličných materiálů (nejen suti, ale i dalších, např. zeminy, stavebního materiálu) mohla ovlivnit statiku domů bezprostředně přiléhajících k ulici Š., mj. domu žalobců, a potenciálně jej poškodit. Soud nepochybuje o tom, že pokud s realizací stavby souvisí doprava materiálu, která může ohrozit stabilitu okolních domů, je zapotřebí před vydáním společného povolení tuto skutečnost prověřit a případně stanovit takové podmínky pro provádění stavby, které zamezí vzniku škod na okolních domech. Nelze vycházet pouze z toho, že pro danou pozemní komunikaci není stanovena žádná místní úprava provozu, např. zakazující vjezd vozidel, jejichž hmotnost překračuje určitou mez, neboť míru zatížení vozovky způsobenou dopravou na stavenišť nelze porovnávat s běžným provozem, jehož intenzita je natolik nízká, že nevyžaduje místní úpravu provozu na pozemní komunikaci. Námitku poukazující na riziko poškození stavby v důsledku zatížení pozemní komunikace dopravou přímo související s prováděním stavby lze podřadit pod námitku dle § 94n odst. 3 věty první stavebního zákona, neboť je založena na tom, že způsobem provádění stavby může být vlastník sousední nemovité věci přímo dotčen na svém vlastnickém právu. Nejedná se však o ryzí soukromoprávní námitku, neboť souvisí s otázkou bezpečnosti stavby, jejíž zajištění je ve veřejném zájmu [§ 132 odst. 3 písm. c) stavebního zákona].
54. V odvolání žalobci opětovně namítli, že zásadně nesouhlasí s odvozem suti po ulici Š., včetně výkopových prací pro vodovodní připojení a umístění 5 parkovacích stání. To odůvodnili technickými parametry ulice Š. (šířkou koruny, návrhovou rychlostí, nejtěžším vozidlem), kvůli nimž není zabezpečena ochrana stávajících nemovitých věcí při této ulici. Požádali přesunout odvoz suti, výkopové práce a jejich přemísťování vždy do celkové tonáže 5 t a provedení pasportu bytových domů v ulici Š. před zahájením prací jak na

odstranění stávající školky, tak na výstavbě nové mateřské školy. S tímto tvrzením a požadavkem se žalovaný vůbec nevypořádal.

55. Lze tedy shrnout, že ačkoli žalobci již na počátku řízení vyjádřili obavy z vlivu těžkotonážní dopravy na statiku jejich domu, přičemž v odvolání navrhli, aby tonáž jednotlivých vozidel byla omezena na 5 t, správní orgány tomuto požadavku nevyhověly (nezahrnuly ho do podmínek provádění stavby) ani nevysvětlily, proč mají uplatněnou námitku za nedůvodnou. Soud si je vědom toho, že žalobci spojovali svůj požadavek primárně s odvozem sutí, což nesouvisí se společným územním a stavebním řízením, nelze nicméně odhlížet od toho, že předmětem tohoto řízení jsou jiné činnosti, k jejichž provedení mají být použita rovněž těžká nákladní vozidla. Vyjádřili-li žalobci obavy o statiku svého domu, měli správní orgány vztáhnout uplatněnou námitku na dopravu, která bude spojena s prováděním stavby, a vypořádat ji. Mohli přitom jistě zohlednit, že žalobci nepředložili žádný důkazní prostředek, jímž by podpořili věcnou opodstatněnost své námitky (srov. rozsudky NSS ze dne 11. 11. 2014, č. j. 6 As 207/2014 – 36, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 172/2019 – 31, a ze dne 18. 6. 2021, č. j. 5 As 145/2020 – 36). Je nicméně nepřipustné, aby skutečnost, o které nabyly povědomost a která směřuje k ochraně vlastnického práva žalobců a veřejného zájmu na bezpečnosti staveb a jejich ochraně před poškozením v důsledku stavební činnosti, opomněly, zamlčely či upozadily (viz rozsudek NSS ze dne 12. 5. 2020, č. j. 5 As 25/2019 – 29). Správní orgány nicméně skutečnost, na kterou žalobci poukázali, zcela pominuly, byť věcně souvisí s předmětem společného územního a stavebního řízení. Tím zatížily svá rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů.
56. Výše konstatovaná nepřezkoumatelnost, která je důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí, nicméně nebrání soudu v tom, aby se zabýval důvodností dalších včas uplatněných žalobních bodů (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006 – 74).
57. Žalobci dále namítli, že v dokumentaci nejsou uvedeny odstupy od sousedních nemovitých věcí, přestože by v ní měly být vyznačeny. Také měly být provedeny průzkumy, zda mohou být ohroženy sousední nemovité věci. Nic z uvedeného podle nich není součástí dokumentace ke stavbě. Soud z dokumentace zjistil, že odstupy stavby od sousedních nemovitých věcí jsou vyznačeny v katastrálním situačním výkresu (C2), který je součástí části C projektové dokumentace označené „Situační výkresy“. Podle něj je stavba vzdálena od jižní hranice stavebních pozemků 15 m. To plně odpovídá příloze č. 8 k vyhlášce č. 499/2006 Sb., podle níž mají být odstupové vzdálenosti zakresleny v situačním výkresu. Soud nepovažuje za významné, zda jsou odstupové vzdálenosti vyznačeny ve výkresu nazvaném Katastrální situační výkres nebo ve výkresu nazvaném Koordinační situační výkres, jak to požaduje bod C.3 přílohy č. 8 k vyhlášce č. 499/2006 Sb., neboť oba výkresy jsou součástí dokumentace, která se rozhodnutím stavebního úřadu stala nedílnou součástí společného povolení. Námitka žalobců tedy není důvodná.
58. Tvrdí-li žalobci v podání ze dne 16. 11. 2020 v návaznosti na zopakování své výtky stran chybějícího vyznačení odstupových vzdáleností, že jednoznačně nejsou dodrženy odstupové vzdálenosti od jejich domu, jedná se svojí podstatou o zcela nový žalobní bod, neboť se netýká úplnosti dokumentace, nýbrž souladu stavby s hmotným právem vycházejícím z obecných požadavků na výstavbu. Přesto lze uvést, že z katastrálního situačního výkresu, ale rovněž z koordinačního situačního výkresu je zřejmé, že vzdálenost stavby mateřské školy od domu žalobců podstatně překračuje 15 m (to je vzdálenost stavby

od hranice stavebních pozemků přiléhající k ulici Š., viz též bod 3 výroku II rozhodnutí stavebního úřadu), přičemž výška budovy školy činí 8,25 m (viz výkresy řezů č. D1.1.31-RA a č. D1.1.32-RB, které jsou součástí dokumentace, a popis parametrů stavby uvedený v bodě 4 výroku II rozhodnutí stavebního úřadu). O dodržení minimální odstupové vzdálenosti dle § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., které se žalobci dovolávají, nemůže být sebemenších pochyb.

59. Poukazují-li žalobci na to, že studna na stavebních pozemcích nesplňuje odstupovou vzdálenost dle § 24a odst. 3 písm. d) vyhlášky č. 501/2006 Sb. (30 m od pozemní komunikace), je třeba zdůraznit účel tohoto regulativu, jímž je ochrana jakosti podzemních vod jímáných ze studny. Splnění uvedeného obecného požadavku na výstavbu se tedy nijak nedotýká vlastnického práva žalobců, kteří tak postrádají ve vztahu k této námitce věcnou legitimaci.
60. Žalobci dále zmínili, že právní předpisy vyžadují provedení průzkumů, pokud mohou být ohroženy sousední stavby, aniž ovšem odkázali na konkrétní ustanovení právního předpisu, z něhož tento závěr vyvozují. Příloha č. 8 k vyhlášce č. 499/2006 Sb., kterou žalobci v daném odstavci žaloby zmiňují, vyžaduje pouze to, aby v projektové dokumentaci byly vyjmenovány provedené průzkumy a rozbory a reprodukovány jejich závěry. Z ničeho neplyne, že by součástí dokumentace měly být průzkumy týkající se jiných staveb, tím méně staveb, které nejsou ohroženy samotnou stavbou či stavebními pracemi, nýbrž pouze dopravou související se stavební činností. Potřeba pořídit takový podklad může vzniknout v souvislosti s vypořádáním uplatněné námítky nebo skutečnosti, která vyšla v řízení najevo, nejedná se však o součást dokumentace. V dokumentaci musí být pouze popsány vlivy stavby na okolní stavby a pozemky, ochrana okolí, vliv stavby na odtokové poměry v území a vlivy provádění stavby na okolní stavby a pozemky (viz část B.1 a B.8 přílohy č. 8 k vyhlášce č. 499/2006 Sb.). To se pochopitelně týká vlivů, které lze s ohledem na poznatky zpracovatele dokumentace o záměru a daném území předpokládat. K tomu soud uvádí, že vlivem provádění stavby na okolní stavby a pozemky (tedy i nemovité věci žalobců) se dokumentace věnuje, a to konkrétně v části B.8.d) souhrnné technické zprávy nazvané Vliv provádění stavby na okolní stavby a pozemky. V této části je uvedeno, že výstavba školního pavilónu bude mít montážní charakter díky zvolené technologii, čímž se hluk a prašnost omezí na minimum. Výjimkou bude provedení výkopových prací, v rámci nichž bude stavební společnost respektovat omezení provádění hlučných prací a musí provést opatření ke snížení prašnosti. Dále pojednává také o maximálním produkovaném množství a druhu odpadů a emisí při výstavbě a jejich likvidaci. Z toho je zřejmé, že v dokumentaci je věnována pozornost popisu vlivů na sousední pozemky, což plyne nejen z části B.8.d) souhrnné zprávy, nýbrž též ze závěrečné zprávy o geologickém a hydrogeologickém průzkumu. Uplatněním tvrzení ze strany žalobců o ohrožení statiky jejich domu nevzniká bez dalšího stavebníkovi povinnost nechat vypracovat odborné podklady pro posouzení dané otázky. Je předně na žalobcích, aby odbornými podklady své tvrzení doložili do té míry, že vyvolají důvodné pochybnosti o bezpečnosti zvoleného způsobu provádění stavby ve vztahu k jejich nemovité věci. Jelikož žalobci žádný odborný podklad nepředložili, nelze prozatím učinit závěr, že měl stavebník zadat zpracování komplexního materiálu k definitivnímu posouzení důvodnosti námítky žalobců.
61. Tvrdí-li žalobci zcela obecně, že dokumentace nemá jakostní parametry podle ČSN EN ISO 3098-0 a ČSN 013420, je třeba uvést, že tyto normy nijak neupravují obsahové

náležitosti dokumentace stavby, nýbrž pouze některé otázky technického provedení dokumentace (např. způsob kótování, užívání čar a písem). Žalobci konkrétně netvrdí, jaký jakostní parametr nebyl dodržen a zejména jakým způsobem může být v důsledku toho zasaženo do jejich vlastnického práva. Úroveň technického zpracování dokumentace je podle soudu dostatečná k tomu, aby žalobci mohli seznat základní parametry stavby a uplatnit námitky k ochraně svého vlastnického práva.

62. Žalobci v písemných podáních navazujících na žalobu postupně rozvíjí, co vše není v rozporu s právními předpisy v dokumentaci obsaženo. Tato tvrzení ovšem nelze považovat za upřesnění či rozvíjení výše uvedeného žalobního bodu poukazujícího obecně na nedostatečnou jakost dokumentace s odkazem na normy ČSN, neboť žalobci zmíněné normy neupravují obsahové náležitosti dokumentace. Soud se proto nezabýval tvrzeními uvedenými v podáních ze dne 16. 11. 2020, 10. 2. 2021 a 21. 4. 2021, v nichž žalobci poukázali na další nedostatky dokumentace, neboť se jedná o nové žalobní body uplatněné až po lhůtě pro podání žaloby.
63. Dále žalobci brojili proti absenci dopravního řešení spjatého se stavbou. Dle žalobců je z fotodokumentace, kterou přiložili, zřejmé, že velké nákladní vozidlo se nevytočí v oblouku 340°, pokud pojedí z účelové komunikace Š. z prostoru biokoridoru a pokud pojedí po ulici Š. směrem k rodinnému domu žalobců, má při své celkové délce 8 - 17 m ztíženou pozici obracení při celkové šířce nájezdu 3,40 m. Uvedenou námitku je třeba podle soudu rozdělit na dvě části. První se týká fáze výstavby mateřské školy a jejím předmětem je řešení příjezdu nákladních vozidel. Druhá část se týká provozu mateřské školy, pro nějž je typická osobní doprava (přivážení a odvážení dětí do školy).
64. K první části námitky soud uvádí, že podle části B.8.c) souhrnné technické zprávy má být vjezd a výjezd ze staveniště zřízen na ulici Š.. Ze samostatné části souhrnné technické zprávy označené jako Hluk ze stavební činnosti vyplývá, že příjezd na staveniště má být zajištěn z ulice Pražské přes ulici Hlavní a ulici Š., v opačném směru pak bude realizován výjezd ze staveniště. Soudu není zřejmé, z čeho žalobci dovozují, že by k dopravě měla být užívána účelová komunikace vedoucí podél biokoridoru u Osnického potoka, tedy proč by se měla nákladní auta otáčet v oblouku 340°, jak tvrdí žalobci. Příjezd na staveniště z ulice Š. je prakticky v přímém směru, přičemž otáčení vozidel lze provádět na stavebních pozemcích, jak uvedla osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření. Je přitom zřejmé, že k dopravě materiálu a odvozu zeminy bude možné použít pouze vozidla, která svými rozměry budou schopna manévrovat v prostoru staveniště a jeho bezprostředním okolí. Vydání společného povolení pochopitelně neznamená, že by mohla na staveniště vjíždět vozidla, která nebudou schopna bezpečné jízdy a manévrování vzhledem k místním podmínkám a svým rozměrům.
65. K druhé části námitky je třeba odkázat na část dokumentace D3 nazvanou Komunikace a zpevněné plochy. Její součástí je mj. technická zpráva a výkres. Výpočet počtu parkovacích stání je zdůvodněn v části B.4 souhrnné technické zprávy. Z dokumentace vyplývá, že mateřská škola bude dopravně obsluhována jednak z ulice Kalinové, k níž přiléhají vyhrazená parkovací stání, jednak z ulice Š., na kterou bezprostředně navazuje nejprve vnitroareálová komunikace, která má být provedena ze zámkové dlažby a jejíž šíře je od 3,25 m (na začátku vnitroareálové komunikace) až po 4,8 m (v místě, k němuž přiléhají parkovací stání). Z toho vyplývá, že dopravní obsluha mateřské školy je řešena v dostatečném rozsahu, přičemž soudu není zřejmé, proč by řešení vjezdu do areálu mateřské školy z ulice Š. a následného parkování vozidel mělo být nerealizovatelné. Ničím

nepodložené subjektivní přesvědčení žalobců nepostačuje k vyvolání pochybností o správnosti dokumentace. Zmiňují-li žalobci, že v dokumentaci je navrženo nasazení kontejnerů o objemu 15 m³ a hmotnosti 5 t, přičemž celková bilance demolic jen školky je 1 200 m³, odkazují na dokumentaci bouracích prací, k níž se vztahuje souhlas s odstraněním stavby. Soud již vysvětlil, proč se v tomto řízení nemůže zabývat otázkami souvisejícími s odstraněním stavby.

66. Žalobci přiložili fotografii situace, v níž vyznačili rozměry jednotlivých komunikací v místě napojení staveniště na ulici Š. a velikost úhlu, který svírají. Tuto listinu nelze považovat za důkazní prostředek, neboť nemá vůbec žádnou důkazní hodnotu, svojí povahou jde o tvrzení žalobců názorně zpracované do podoby fotografie s poznámkami. S těmito tvrzeními se soud vypořádal výše.
67. Žalobci v replice ze dne 16. 11. 2020 zopakovali tyto námitky a doplnili, že doprava v klidu návrhem umístění není vyhovující z důvodu nedostatečného vjezdu a výjezdu do areálu školky. Šířka ulice Š. není dostatečná a nelze ji rozšířit z důvodu biokoridoru při vodním toku Botič. K tomu soud uvádí, že z argumentace žalobců plyne, že by si přáli, aby přístup k mateřské škole byl pro její uživatele komfortnější, tedy komunikace širší a vybavena chodníkem. To však nedokládá, že by návrhové parametry vnitroareálové komunikace (viz výše) byly nedostatečné. Žalobci v replice dále uvedli, že otáčení automobilů v ulici Š. je nereálné, a dojde tedy ke způsobení škod na jejich domě. K tomu se soud vyjádřil již výše.
68. Žalobci dále brojí proti imisím spjatým s realizací stavby, konkrétně zmiňují vysokou hlučnost těžkých strojů a další imise (prach, výfukové plyny), které budou po dobu nejméně 4 měsíců omezovat užívání jejich rodinného domu a zahrady. Porušení § 1013 občanského zákoníku je dle žalobců zřejmé, proto se těmito otázkám stavebník, investor ani žalovaný nevěnovali.
69. K tomu je potřeba uvést, že žalobci ve správním řízení (ani v řízení před stavebním úřadem, ani následně v odvolacím řízení) nenamítli, že by užívání jejich nemovitých věcí bylo omezeno v důsledku imisí. Budoucí imise související se stavebními pracemi jsou jistě relevantní námitkou, kterou mohou vlastníci sousedních nemovitých věcí ve společném územním a stavebním řízení uplatňovat. Jedná se totiž o typickou soukromoprávní námitku. Soukromoprávními námitkami se stavební úřad zabývá pouze tehdy, jestliže byly v řízení uplatněny, nečiní tak z úřední povinnosti. To platí tím spíše, jestliže se imise týkají pouze období výstavby, nikoliv užívání stavby, takže nelze mít za to, že by narušovaly kvalitu prostředí ve smyslu § 20 odst. 1 a § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. [splnění obecných požadavků na výstavbu, mezi něž patří i právě zmíněná ustanovení vyhlášky č. 501/2006 Sb., posuzuje stavební úřad z úřední povinnosti, viz § 94o odst. 1 písm. a) stavebního zákona]. Žalobci ovšem na nepřiměřené obtěžování hlukem, prachem či výfukovými plyny ve správním řízení nepoukázali. Nelze proto mít za důvodnou jejich výtku, že se žalovaný této otázce nevěnoval.
70. Zbývá proto posoudit, zda jsou vlivy stavební činnosti obsaženy v dokumentaci, jak vyžaduje část B.8 přílohy č. 8 k vyhlášce č. 499/2006 Sb. V části B.8 dokumentace popisující zásady organizace výstavby projektant uvedl, že díky montážní technologii se omezí staveništní hluk a prašnost na minimum, výjimkou bude provedení zemních prací pro založení objektu a výkopů pro přípojky inženýrských sítí. V tomto případě bude muset stavební firma respektovat časové omezení provádění hlučných prací a musí provést opatření ke snížení prašnosti. Dále pod písm. j) uvedl, že zhotovitel stavby je povinen

chránit při provádění stavby životní prostředí v okolí stavby před hlukem a prachem, hlučné práce budou prováděny výhradně mimo večerní a noční dobu, převoz prašného materiálu bude vždy vozidly s plachtou na ložné ploše. K problematice hluku ze stavební činnosti pak byla zpracována samostatná část souhrnné technické zprávy, v níž je položkově analyzována hlučnost jednotlivých stavebních strojů a potřebná doba užití těchto strojů a jsou formulována pravidla užití těchto strojů směřující k redukci obtěžování okolí hlukem. Je tedy nepochybné, že dokumentace v tomto ohledu odpovídá obsahovým požadavkům stanoveným přílohou č. 8 k vyhlášce č. 501/2006 Sb.

71. Žalobci dále v replice ze dne 16. 11. 2021 doplnili, že v dokumentaci není dostatečně zpracovaná ochrana před hlukem z bouracích strojů [hladina hluku 95dB(A) ekvivalentní] a z velkých nákladních vozidel [min. 85 dB(A)], to vše po dobu minimálně 113 dnů. K tomu soud uvádí, že dokumentace obsahuje pokyny směřující k omezení hlučnosti stavebních prací. Dokumentace vychází z toho, že uvedené zdroje hluku nebudou v provozu nepřetržitě, navíc budou zatěžovat okolí pouze po dobu několika týdnů. V souvislosti s bouracími stroji, které zmiňují žalobci, je třeba uvést, že bourací práce nejsou předmětem společného povolení. Provoz nákladních vozidel na komunikaci pak bude přerušovaný s relativně nízkou denní intenzitou. Při stání vozidel má dojít dle dokumentace k vypnutí motoru.
72. Na jiném místě repliky žalobci doplnili, že vlivem průjezdu minimálně 664 velkých nákladních vozidel dojde k narušení stávající klidové a relaxační zóny, v čemž spatřují újmu. Tuto skutečnost žalovaný dle názoru žalobců úmyslně opomenul. Intenzita průjezdu těžkých vozidel je podle něj neúměrná proti stávajícímu stavu, při kterém po ulici Š. projede maximálně jedno velké auto týdně, a to se značnými obtížemi. Toto tvrzení obsažené v replice rozvíjí včas uplatněný žalobní bod, a proto se jím soud zabýval. Právě uvedené ilustruje dvojí povahu žalobního bodu. První stránku představuje tvrzení, že se správní orgány nezabývaly omezením vlastnického práva žalobců v důsledku imisí ze stavební činnosti. S ní se soud vypořádal výše. Druhou stránkou je tvrzení, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť povoluje činnost, kterou bude nepřiměřeným způsobem zasaženo do vlastnického práva žalobců v důsledku imisí. Osobě zúčastněné na řízení lze přisvědčit, že tato námitka byla poprvé uplatněna až v řízení před soudem. To ovšem, v rozporu s tím, co tvrdí osoba zúčastněná na řízení, není důvodem pro to, aby se soud tímto žalobním bodem nezabýval. Osoba zúčastněná na řízení totiž pomíjí usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 26. 8. 2008, č. j. 7 Afs 54/2007 – 62, a na něj navazující judikaturu, podle níž lze námitky poukazující na nezákonnost rozhodnutí (tedy rozpor s hmotněprávními ustanoveními) poprvé uplatnit i v žalobě (viz např. rozsudky NSS ze dne 3. 6. 2015, č. j. 6 As 205/2014 – 26, a ze dne 27. 1. 2021, č. j. 2 As 62/2019 – 86).
73. Rovněž nelze osobě zúčastněné na řízení přisvědčit v tom, že v řízení dle stavebního zákona nelze řešit soukromoprávní námitky založené na imisích, tedy § 1013 občanského zákoníku (k tomu viz např. rozsudek NSS ze dne 30. 4. 2020, č. j. 6 As 171/2019 – 37). Za těchto okolností bylo na soudu, aby jako první zvážil, zda imise související se stavební činností budou dosahovat míry nepřiměřené místním poměrům a budou podstatným způsobem omezovat obvyklé užívání nemovitých věcí žalobců. Klíčovým východiskem je skutečnost, že imise, jichž se žalobci obávají, mají vznikat pouze přechodně (toliko po dobu provádění stavby), přičemž ty nejintenzivnější imise mají trvat pouze po dobu několika málo týdnů. Žalobci nesprávně vychází výlučně z toho, jak moc vzrostou imise při provádění stavby v porovnání s tím, jaké imise vznikají v dané lokalitě v současnosti.

Přístup žalobců k této otázce je sice z hlediska subjektivního pochopitelný, ovšem vedl by k tomu, že imise související s jakoukoliv stavební činností by vždy byly nepřiměřené, jestliže jimi má být zasažena lokalita, kde běžně žádná stavební činnost neprobíhá. Ustanovení § 1013 občanského zákoníku je založeno na tom, že musí být splněny dvě podmínky. První podmínka vyjadřuje kritérium místní (imise přesahují míru v místě obvyklou), druhá podmínka vychází z kritéria druhového (v důsledku imisí má dojít k omezení vlastnického práva nad míru běžnou v jiných obdobných případech, k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 4. 2015, sp. zn. 22 Cdo 3940/2014). Lze jistě přisvědčit tomu, že zejména v důsledku hluku bude do určité míry omezeno (či spíše znepříjemněno) užívání nemovitých věcí žalobců, a to zejména k rekreaci přes den, ovšem nedojde k tomu v míře, která by překračovala míru obvyklou v jiných místech, která sousedí se staveništěm. V souvislosti se stavební činností má v daném případě docházet ke vzniku běžných imisí, které jsou spojeny s výstavbou stavby občanského vybavení v místě, které do té doby bylo zastavěno jinou (odstraňovanou) stavbou. Vzhledem k tomu, že se jedná o stavbu občanské vybavenosti, je z pochopitelných důvodů umísťována do již zastavěného území, nikoliv na periferii. V zastavěném území nelze účinně přijmout jiná opatření, která by mírnila vznik imisí, než jaká jsou navržena v dokumentaci (zakrývání sypkého materiálu, organizační opatření ve vztahu k provádění hlučných činností). Žalobci nepředestřeli žádné tvrzení, z něhož by bylo možné dovodit, že budoucí imise překračují nejen místně obvyklou míru, ale rovněž míru danou druhem činnosti. Žalobní bod není důvodný.

74. Dále žalobci brojí proti neaktuálním závazným stanoviskům, neboť ta byla vydána k původnímu vyhotovení dokumentace, ovšem po její revizi nebyla obstarána nová. Soud dává žalobcům za pravdu potud, že k revidované dokumentaci skutečně nejsou doložena nová závazná stanoviska dotčených orgánů, ta byla vydána pouze k původní dokumentaci (před její revizí). To však samo o sobě neznamená, že by správní řízení bylo zatíženo vadou spočívající v tom, že v návaznosti na změnu dokumentace nebylo vyžádáno vyjádření dotčených orgánů ke změně podobě záměru. Je totiž třeba zdůraznit, že podstata změny dokumentace spočívá v tom, že se změnilo napojení stavby na vodovodní řad a připojení na energetickou soustavu. Původně měla být stavba napojena na vodovodní řad v ulici Kalinové, po změně má být napojena na vodovodní řad v ulici Š.. Na energetickou soustavu měla být napojena ze stávajícího rozvodného zařízení, nově však bude napojení vedeno z jiného stávajícího sloupu nadzemního vedení nízkého napětí. Je zřejmé, že v důsledku těchto marginálních změn, které se ostatně týkají pouze napojení stavby na inženýrské sítě, nemohlo dojít k žádné relevantní změně, pokud jde o ohrožení veřejných zájmů, které hájí jednotlivé dotčené orgány. Žalobci konkrétně zmiňují pouze to, že nebylo vyžádáno nové závazné stanovisko krajské hygienické stanice, přičemž poukazují na překračování hlukových limitů. Změna projektové dokumentace ovšem podstatněji nemění vlivy stavby a stavební činnosti na hlukovou hladinu v dané oblasti. Vybudování vodovodní přípojky z vodovodního řadu v ulici Š. a provedení přeložky přípojného zařízení na energetickou soustavu je věcí několika málo dnů, přičemž s touto činností nejsou spojeny významnější emise hluku, které by nebylo možné přechodně po velmi krátkou dobu akceptovat. Samotný provoz vodovodní přípojky a přípojky na energetickou soustavu je zcela bez hlukových emisí. Je tedy zřejmé, že změna dokumentace nevyvolává potřebu opatřit nové závazné stanovisko (či alespoň vyjádření) krajské hygienické stanice. Souvislost změny dokumentace s jiným veřejným zájmem hájeným dotčenými orgány žalobci netvrdí a ani z obsahu správního spisu nevyplývá.

75. Od problematiky závazných stanovisek a dotčených orgánů je třeba odlišovat postavení vlastníků technické infrastruktury. Správce vodovodní sítě společnost 1.SČV, a. s., podala k původní dokumentaci kladné vyjádření dne 16. 9. 2019. Ke změně projektové dokumentaci se vyjádřila dne 7. 11. 2019, a to rovněž kladně. Není pochyb o tom, že toto vyjádření se vztahuje k napojení stavby na vodovodní řad v ulici Š., neboť k souhlasu je připojena relevantní část revidované dokumentace opatřená na znamení souhlasu razítkem společnosti 1.SČV, a. s., a číslem jednacím souhlasného vyjádření (č. j. 373/19-k). Společnost ČEZ Distribuce, a. s. se ke změně dokumentaci vyjádřila kladně dne 7. 1. 2020. Je tedy zřejmé, že vlastníci sítě technické infrastruktury se vyjádřili kladně i ke změně dokumentaci. Soud tedy neshledal, že by správní řízení bylo zatíženo vadou. Žalobní bod není důvodný.
76. Žalobci dále v replice ze dne 16. 11. 2021 v souvislosti s provedenou změnou dokumentace tvrdí, že ne všichni účastníci měli možnost se s ní seznámit, takto doplněná dokumentace je podle nich nekontrolovatelná, a tedy neurčitá. Tato tvrzení nelze považovat za rozvinutí v žalobě uplatněného žalobního bodu, nýbrž za žalobní body zcela nové, které byly uplatněny po lhůtě pro podání žaloby. Nad rámec nezbytně nutného soud uvádí, že zahájení řízení bylo účastníkům řízení oznámeno až písemností ze dne 16. 1. 2020, tedy v době, kdy součástí spisu byla revidovaná dokumentace. Při ústním jednání dne 18. 2. 2020, jehož se zúčastnil žalobce a) i zástupkyně obou žalobců, byl přítomným účastníkům představen záměr projektantem. Žalobci v replice netvrdí, že oni neměli možnost se seznámit s revidovanou dokumentací, pouze poukazují na to, že nikoliv všichni účastníci měli tuto možnost. Žalobci se však mohou v soudním řízení domáhat ochrany toliko vlastních práv, nikoliv práv třetích osob. Ze správního spisu je přitom zřejmé, že revize dokumentace byla zpracována pouze v rozsahu, jenž se týká měněných prvků, a že doplňuje (nikoliv nahrazuje) původní dokumentaci. To ostatně plyne i z bodu 1 výroku I rozhodnutí stavebního úřadu, jenž označuje dokumentaci upravující umístění stavby. Nemohou tak panovat sebemenší pochybnosti o tom, v jaké podobě je dokumentace závazná.
77. Dalšími žalobními body se soud nezabýval, neboť byly nově uplatněny až po uplynutí lhůty pro podání žaloby (ve vztahu k některým takto uplatněným žalobním bodům to soud výslovně uvedl výše).

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

78. Jelikož soud shledal žalobu důvodnou, byť jen v rozsahu jednoho žalobního bodu, zrušil v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Důvody pro zrušení rozhodnutí stavebního úřadu soud neshledal, neboť vytknutou vadu lze napravit v odvolacím řízení (rozsudek NSS ze dne 10. 12. 2018, č. j. 6 As 286/2018 – 34). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
79. Soud neprovedl důkazy navržené žalobci, neboť některé se mýlí s předmětem projednávané věci (výkres k rekonstrukci komunikace podél biokoridoru), zbývající důkazy vyhodnotil jako nadbytečné, neboť žalobní body bylo možné posoudit na podkladě obsahu správního spisu, který měl soud k dispozici a z něhož vycházel (správním spisem se přitom důkaz neprovádí). Poznámky žalobce, byť jsou zachyceny na fotografii dané lokality, nejsou svojí povahou důkazním prostředkem, nýbrž toliko procesním tvrzením (k tomu viz výše).

80. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci měli ve věci plný úspěch, a proto jim náleží náhrada nákladů řízení. Každému ze žalobců vznikly náklady odpovídající zaplaceným soudním poplatkům za žalobu a za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě v souhrnné výši 4 000 Kč. Žalovaný je povinen zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).
81. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soud neuložil žádné povinnosti, v souvislosti s nimiž by jí nějaké náklady vznikly (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. listopadu 2021

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu